

ATINGEREA
LUMILOR SPIRITUALE
Ghid de descoperire spirituală
de
MICHAEL LAITMAN

COMPILATĂ DE BENZION GIERTZ

Editor Executiv varianta în engleză: Benzion Giertz

Website Editor Cabala Laitman:
www.kabbalah.info.ro

E-mail Editor Cabala Laitman:
info@kabbalah.info.ro

ATINGEREA LUMILOR SPIRITUALE

Copyright 2003 de Michael Laitman

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi folosită sau reproducă fără aprobarea scrisă a editorului, cu excepția citatelor incluse în articole sau recenzii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LAITMAN, MICHAEL

Atingerea lumilor spirituale : ghid de descoperire spirituală / Michael Laitman ; trad. din lb. engleză: Doina Zamfirescu. - București : Editura ARI, 2016

ISBN 978-606-94081-5-5

I. Zamfirescu, Doina (trad.)

296.65

MICHAEL LAITMAN

ATINGEREA LUMILOR SPIRITUALE

Ghid de descoperire spirituală

Traducere din limba engleză: Doina Zamfirescu

EDITURA

ARI

– 2016 –

Cuprins

Introducere	11
Cum să citim această carte.....	13
1. Perceperea Creatorului	13
Fereastra către inimă.....	21
Credința mai presus de rațiune	26
2. Calea spirituală	33
Înțelepciunea Creatorului	37
Înfăptuind Legea Creatorului.....	40
3. Ospățul.....	43
Actul I.....	43
Actul II.....	46
4. Anularea propriilor interese	61
Lasă Cabala să te călăuzească.....	66
5. Scopul studierii Cabalei.....	68
6. Progresul spiritual	72
Credință: credința în unicitatea Creatorului.....	75
7. Percepțiile noastre.....	79
8. Structura spiritualității	82
Falsele plăceri	85
9. Strigătul de ajutor	88
În memoria cabalistului Baruh Aşlag	89
10. Neutralizând dorința mulțumirii de sine	92
11. Acțiunea și dezvoltarea interioară.....	99
Avansarea către placerea altruistă	106

12. Eradicarea egoismului	120
În căutarea Creatorului	132
13. Calea Cabalei.....	141
Dorința de a primi plăcere	148
14. Dezvăluirea și ascunderea	156
Transformarea egoismului în altruism.....	171
15. Corectarea spirituală graduală.....	178
16. Calitățile interioare și aspectele exterioare.....	189
Gradele spirituale.....	194
Patru perspective fundamentale	197
17. Contopirea cu Creatorul	204
Fazele revelării	216
18. Atotputernicul Magician care nu putea fi singur.	
<i>Poveste pentru oameni mari</i>	221
19. Nivelurile spirituale	230
20. Întoarcerea la Creator	242
Calea Cabalei.....	257
21. Corectarea egoismului	270
Dorința pentru calitățile spirituale	281
22. Dezvoltarea spirituală.....	299
23. Munca spirituală	320
24. Credința	331
25. Procesul de armonizare cu Creatorul	336
26. Cunoașterea lumii spirituale	344
Dobândirea nivelurilor spirituale superioare	347
27. Stadiile corectării	352
Credința – singurul antidot împotriva egoismului	356
Lumina care aduce corectarea	359

28. Nu pentru sine	367
A realiza „Lișma“	370
29. Transformarea propriei naturi.....	376
30. Frica de Creator	382
31. O sămânță de altruism.....	387
32. Lupta pentru perceperea unicătății Creatorului	392
33. A primi de dragul dăruirii.....	400
34. Suferința trimisă ca bunătate absolută	406
35. Înclinația rea.....	413
36. Munca pe cele trei linii.....	419
37. Înțelegerea adevăratei noastre naturi	428
38. Citate cabalistice	436
39. Laitman în căutarea Cabalei.....	440

De îndată ce aceste sentimente sunt experimentate, ele se revelează în inimă și în minte și se manifestă oricând este nevoie în procesul continuu de dezvoltare a sufletului.

În loc să ne grăbim să terminăm de citit textul, este recomandat să ne concentrăm asupra părților care ne atrag cel mai mult. Numai atunci textul va putea să ne ajute și să ne conducă, în căutarea noastră, către ascensiunea spirituală. Scopul acestui text este să ne ajute să devinim interesați de misterele vieții: De ce ne-am născut în această lume? Putem intra de aici în lumea spirituală? Putem înțelege scopul Creației? Este posibil să percepem Creatorul, eternitatea și nemurirea? Cum putem începe să creștem spiritual?

Dacă ascuții cu inima o faimoasă întrebare, sunt convins că toate îndoielile legate de necesitatea de a studia Cabala vor dispărea fără urmă. Această întrebare este una amară și corectă, rostită de toți cei care s-au născut pe acest pământ: „Care este sensul vieții mele?”

Yehuda Aşlag

Perceperea Creatorului

Generațiile vin și pleacă, dar fiecare generație și fiecare individ își pune aceeași întrebare cu privire la scopul vieții. Acest lucru se întâmplă în special pe timp de război sau atunci când întreaga umanitate suferă și în perioadele de nenorociri care se abat, la un anumit moment din viața noastră, asupra fiecărui dintre noi. Care este scopul vieții noastre, pe care o considerăm atât de prețioasă? și oare nu ar trebui ca lipsa suferinței să fie considerată fericire?

În *Talmud, Etica părinților*, se spune: „Împotriva voinței tale te-ai născut, împotriva voinței tale trăiești și împotriva voinței tale vei muri.”

Fiecare generație are partea ei de nenorocire. Unii dintre noi au trecut prin Marea Depresie, prin războaie și prin frâmantările de după războaie. Însă văd generația mea, plină de probleme și suferințe, incapabilă să se organizeze și incapabilă să se găsească pe sine.

În această atmosferă, întrebarea referitoare la scopul vieții noastre iese în mod clar în evidență. Uneori pare că viața este mult mai dificilă decât moartea însăși; de aceea nu este o surpriză faptul că în *Etica Părinților* se spune: „Împotriva voinței tale vei trăi.”

Suntem creați de Natură și suntem forțați să existăm cu calitățile care ne-au fost impuse. Este ca și cum am fi ființe doar semi-inteligente; suntem ființe inteligente numai în măsura în care suntem conștienți că acțiunile noastre sunt determinate de caracteristicile și calitățile noastre înnăscute și că nu putem face nimic împotriva lor. Dacă suntem la mila naturii, atunci nu există posibilitatea de a prevedea unde ne poate purta această natură sălbatică.

Natura noastră este responsabilă de producerea constantă a conflictelor dintre indivizi și dintre națiuni întregi care, asemenea animalelor sălbatice, sunt prinse în lupta viciată a instincelor. Deși, la nivel subconștient, nu putem accepta comparația dintre noi și animalele primitive.

Totuși, dacă Forța Divină care ne-a creat există, de ce nu o percepem, de ce se ascunde de noi? Dacă am ști ce ne cere, nu am face în viața noastră aceste greșeli pentru care suntem condamnați la suferință!

Cât de ușoară ar fi viața dacă Creatorul nu ar fi ascuns ființei umane, ci ar fi perceput clar și văzut de fiecare dintre noi!

Atunci, nu ne-am mai îndoii de existența Lui. Am fi capabili să observăm efectele Providenței Sale asupra lumii înconjurătoare, am înțelege cauza și scopul creării noastre, am vedea clar consecințele acțiunilor noastre și răspunsul Lui la ele, am fi capabili să discutăm cu El toate problemele noastre, am putea apela la ajutorul Său, am căuta protecția și sfatul Său, ne-am putea plângе în legătură cu problemele noastre și am putea să îl întrebăm de ce ne tratează astfel.

În cele din urmă, ne-am consulta cu El în privința viitorului, am fi în mod constant în legătură cu El și ne-am putea corecta în funcție de sfaturile Lui. În final, El ar fi mulțumit, iar noi am

fi în câștig.

Așa cum un copil este conștient de mama lui încă din momentul nașterii, tot așa am fi și noi conștienți de Creator. Am învăța cum să avem o viață corectă, luând aminte la reacțiile Lui față de acțiunile noastre și chiar față de intențiile noastre. L-am percep pe Creator la fel de apropiat precum ne percepem mama, de vreme ce am putea să îl vedem ca fiind Sursa nașterii noastre, părintele nostru, cauza existenței noastre și a vieții viitoare.

Dacă toate cele de mai sus s-ar adeveri, nu am avea nevoie de guverne, școli sau educatori. Existența tuturor națiunilor ar fi concentrată pe o frumoasă și simplă coexistență de dragul unei cauze comune evidentă pentru toți: unificarea spirituală cu Creatorul care este văzut și percepuit.

Acțiunile fiecărui dintre noi ar fi conduse de legi spirituale clare, numite „porunci” și fiecare le-ar urma pentru că, dacă le-ar încălcă, ar însemna să-și facă rău lui însuși, ceea ce ar echivala cu saltul într-un incendiu sau de pe o stâncă.

Dacă am putea percepe în mod clar Creatorul și Înțelepciunea Sa, nu am avea nicio dificultate în îndeplinirea celor mai dificile sarcini, pentru că beneficiul personal rezultat din acestea ar fi evident. Ar fi ca și cum am da tot ce deținem unui străin, fără a ne gândi de două ori la prezent sau la viitor.

Totuși, aceasta nu ar fi o problemă, deoarece conștientizarea Legilor Divine ne-ar permite să vedem beneficiile actului altruist. Am ști că ne aflăm în puterea bunului și eternului Creator.

Imaginați-vă cât de natural ar fi (și, de asemenea, cât de nenatural și imposibil este în actuala stare a ascunderii Creatorului) să ne abandonăm Creatorului, să îl închinăm fără rezerve toate gândurile, toate dorințele și să fim ceea ce vrea El să fim.

Nu am mai fi preoccupați de propria persoană și nu ne-am gândi la noi. De fapt, am înceta să fim conștienți de noi însine și am transfera toate sentimentele de la noi la El, încercând să ne apropiem de El și să trăim conform Gândurilor și Voinței Sale.

Din cele de mai sus rezultă clar că singurul element care lipsește în lumea noastră este perceperea Creatorului.

Dobândirea unei asemenea percepții ar trebui să fie singurul nostru scop în această lume. Acesta este obiectivul pentru care nu ar trebui să precupețim niciun efort, pentru că numai atunci când Îl putem percepe pe Creator putem primi ajutorul Său. Acest lucru ne-ar putea salva atât de nenorocirile acestei vieți, cât și de la moartea spirituală, acordându-ne nemurirea spirituală fără a trebui să ne mai întoarcem în această lume.

Metoda de căutare a percepției Creatorului este cunoscută sub numele de „Cabala“. Percepția Creatorului este numită „credință“. Cu toate acestea, deseori asociem în mod eronat credința cu căutarea în întuneric, fără a-L vedea sau a-L percepe pe Creator.

De fapt, credința înseamnă exact opusul. Potrivit Cabalei, Lumina Creatorului care umple omul, Lumina conectării cu Creatorul, Lumina care ne dă sentimentul unificării cu El (*Or Hasadim*) este cunoscută sub numele de „Lumina Credinței“ sau, mai simplu, credință.

Credința, Lumina Creatorului, ne dă senzația că suntem legați de eternitate. Ea determină înțelegerea Creatorului, precum și sentimentul de comunicare completă cu El, împreună cu cel de securitate absolută, nemurire, măreție și putere. Devine clar că eliberarea de existența noastră temporară și de suferință (cauzată de căutarea zadarnică a plăcerilor trecătoare) depinde doar de dobândirea credinței prin intermediul căreia vom fi

capabili să îl percepem pe Creator.

În general, singura cauză a nenorocirilor noastre și a inutilei și temporarei noastre vieți este incapacitatea de a percepere Creatorul. Cabala ne face să simțim că trebuie să ne apropiem de El, ne împinge către El, îndemnându-ne: „Gustați și vedeți că Domnul este bun.“ Scopul acestui text este de a vă conduce prin stadiile inițiale ale drumului către perceperea Creatorului.

Fereastra către inimă

Este clar că, de la crearea acestei lumi,umanitatea a trecut prin suferințe și dureri atât de mari, încât adeseori acestea au fost mai rele decât moartea însăși. Cine, dacă nu Creatorul, este Sursa acestora?

Pe parcursul istoriei, câți oameni au fost dispuși să sufere și să îndure durerea pentru a atinge înțelepciunea superioară și pentru a ajunge la înălțarea spirituală? Câți dintre ei s-au oferit voluntari să suporte agonii insuportabile, în dorința de a găsi măcar un strop de percepere spirituală și înțelegere a Forței Superioare și, de dragul unirii cu Creatorul, să devină Servitorii Săi?

Și totuși, ei toți au trăit fără să fi primit vreodată răspuns și fără *să fi obținut rezultate vizibile. Au părăsit această lume aşa cum au venit.

De ce a ignorat Creatorul rugăciunile lor? De ce și-a întors fața de la ei și le-a disprețuit suferința? Toți oamenii au înțeles în subconștișt că există un scop mai înalt al universului și al tuturor evenimentelor care au loc. Această înțelegere este numită „picătura de unificare“ a individului cu Creatorul.

De fapt, în ciuda cufundării în egoism și a chinului insuportabil datorat respingerii Creatorului, ei au simțit imediat cum, în inima lor, se deschide o fereastră care, până atunci,

fusese închisă adevărului. Până în acel moment, inima lor a fost incapabilă să simtă altceva decât propria durere și propriile dorințe.

Această fereastră le-a arătat că au fost considerați demni de a experimenta și simți cum mult dorita „picătură de unificare” pătrunde în fiecare inimă prin zidurile sale sparte. Prin urmare, toate calitățile lor au fost modificate până au obținut o formă opusă, formă asemănătoare cu calitățile Creatorului.

Abia atunci, în timp ce se află cufundați în suferință, și-au dat seama că se pot uni cu El. Numai atunci au putut înțelege Unicitatea Creatorului, deoarece acolo a fost simțită atât Prezența Sa, cât și „picătura de unificare” cu El. În momentul experimentării acestei revelații, Lumina le-a devenit evidentă și le-a umplut rânele.

Tocmai din cauza acestor răni ale percepției și cunoașterii și a teribilei suferințe generată de contradicțiile chinuitoare ale sufletului, Creatorul Însuși umple acești oameni cu o minunată și nemărginită fericire, dincolo de orice imagine, oricât de perfectă ar fi ea. Toate acestea le-au fost date pentru a-i face să înțeleagă că suferința și agonia lor sunt valorificate. Era nevoie de acest lucru pentru ca ei să poată experimenta Perfecțiunea Ultimă.

De îndată ce această stare este atinsă, fiecare celulă din corpul lor îi convinge că oricine în lume ar fi dispus să treacă prin chinuri de neconceput pentru a experimenta, cel puțin o dată în viață, fericirea de a fi unit cu Creatorul.

Atunci, de ce Creatorul oferă tăcerea ca răspuns la cererea de ajutor a oamenilor?

Explicația poate fi următoarea: oamenii sunt mult mai preoccupați de propriul progres, decât de slăvirea Creatorului.

Prin urmare, lacrimile lor sunt goale, iar ei părăsesc această lume așa cum au venit: fără nimic.

Menirea finală a fiecărui animal este dispariția, iar oamenii care nu L-au perceput pe Creator sunt asemenea animalelor. Pe de altă parte, dacă o persoană este preocupată de slăvirea Creatorului, El se va revela pe Sine acelei persoane.

„Picăturile de unificare” care îndeplinește scopul Creației se varsă în inimile celor care sunt preoccupați de gloria și iubirea Creatorului. Ele curg în aceia care, în loc să se plângă de nedreptatea Regulii Divine, sunt complet convinși în inima lor că tot ceea ce face Creatorul este în final spre binele lor.

Spiritualul nu poate fi divizat; putem înțelege puțin căte puțin din întreg, până la înțelegerea lui completă.

Prin urmare, succesul eforturilor spirituale depinde de puritatea dorințelor noastre. Lumina spirituală curge numai în acele porțiuni ale sufletelor noastre care au fost curățate de egoism.

Când privim în mod obiectiv natura existenței noastre și tot ce ne încinjoară putem aprecia mai bine minunăția Creației. Conform cabaliștilor, care comunică direct cu Creatorul, existența Lui are implicații importante pentru noi. Dacă există într-adevăr un Creator și dacă El determină toate circumstanțele care ne afectează viață, atunci încercarea de a menține un contact cât mai strâns cu El este mai mult decât logică.

Totuși, dacă încercăm din greu și reușim, ne vom simți ca suspendați în aer, fără suport, deoarece Creatorul este ascuns percepției noastre. Fără a vedea, simți, auzi sau primi anumite semnale senzoriale, am depune efort dintr-o singură direcție, strigând în gol.

Atunci de ce ne creează astfel Creatorul, fără să ne permită să

Îl percepem? În plus, de ce s-ar ascunde de noi? De ce tocmai când apelăm la El pare că nu răspunde și preferă să ne influențeze într-un mod ascuns nouă, prin intermediul naturii și a mediului nostru?

Dacă dorința Lui este să ne corecteze, adică să își corecteze „eroarea” în Creație, ar fi putut face asta mai demult, direct sau indirect. Dacă El ni se revelează, îl vom vedea și îl vom aprecia în măsura în care ne îngăduie simțurile noastre și inteligența cu care El ne-a creat. Atunci am ști cu siguranță ce să facem și cum să acționăm în această lume, care se presupune că a fost creată pentru noi.

Mai mult decât atât, în mod paradoxal, de îndată ce ne străduim să ajungem la Creator, să îl percepem și să ne apropiem de El, simțim cum dorința pentru El dispare. Dacă El direcționează toate senzațiile noastre, atunci de ce nu a dezvoltat în mod specific această dorință în cei care doresc să-L perceapă?

În plus: De ce pune tot felul de obstacole în calea noastră? Aceia dintre noi care doresc să se apropie de Creator sunt adesea respinși de El. Într-adevăr, El poate impune ani de suferință celor care se află în căutarea Sa.

Uneori, am putea chiar să simțim că mândria și arogența deasupra cărora ni se spune să ne ridicăm sunt mult mai caracteristice Creatorului! În fond, dacă este în special milos cu cei care îl caută, de ce nu primim răspuns la cererile și lacrimile noastre?

Dacă putem schimba ceva în viața noastră, înseamnă că El ne-a dat liberul-arbitru să facem asta. Dar, pentru motive care ne scapă, El nu ne-a înzestrat cu suficientă cunoaștere pentru a evita suferința care însoțește existența și dezvoltarea noastră spirituală.

Pe de altă parte, dacă nu există liber-arbitru, atunci ce poate fi mai neplăcut decât să ne facă să suferim mulți ani, fără sens în această lume crudă pe care El a creat-o? Desigur, asemenea

plângerile sunt infinite la număr. Si dacă El este cauza condiției noastre, atunci cu atât mai mult îl criticăm și îl învinovățim, ceea ce și facem în momentele în care simțim suferință.

Creatorul vede tot ce se întâmplă în inimile noastre.

Atunci când suntem nemulțumiți de ceva, acest sentiment poate fi interpretat ca învinuire a Creatorului, chiar dacă această vină nu este adresată direct Lui sau chiar dacă nu credem în existența Lui.

Fiecare dintre noi este îndreptățit să-și mențină convingerile pe care le are în starea lui actuală, oricare ar fi acea stare și indiferent care ar fi acele convingeri. Acest lucru se întâmplă deoarece noi păstrăm doar ceea ce simțim a fi adevărat în acel moment și, de asemenea, ce am analizat cu mintea noastră.

Cu toate acestea, cei care au o vastă experiență de viață știu cât de drastic se pot schimba în timp părerile noastre. Asta nu înseamnă că înainte ne-am înșelat, iar acum avem dreptate; trebuie să ne dăm seama că punctul de vedere de astăzi, mâine se poate dovedi a fi greșit. Așadar, concluziile pe care le tragem în orice situație sunt corecte doar pentru acea situație; ele pot fi total opuse concluziilor pe care le tragem în alte situații.

În mod asemănător, noi nu putem să evaluăm alte lumi sau legile lor și nici să le judecăm pe baza criteriilor noastre actuale – criterii ale acestei lumi. Nu avem o inteligență sau percepție supranaturală și greșim în mod constant chiar atunci când ne aflăm în granițele lumii noastre. Așadar, nu putem trage concluzii în privința necunoscutului și nici nu putem emite judecăți în privința acestuia.

Numai aceia dintre noi care posedă calitățile supranaturale necesare pot emite o judecată corectă referitoare la ceea ce există mai Sus și dincolo de natural. Cei care posedă atât calități